

них надбаннях. Тому, щоб підготувати громадян до сприйняття нових демократичних цінностей, необхідно виховати у них таку правосвідомість, яка б відповідала не тільки загальнолюдським цінностям, принципам міжнародного права, але й історичним традиціям та менталітету народу.

1. Бачинін В.А., Журавський В.С., Панов М.І. Філософія права: Підручник для юрид. спец. вузів. - К.: Видавничий Дім «Ін Юре», 2003. - 472 с.
2. Кузнецов В.І. Філософія права. Історія та сучасність: Навч. посібник. - К.: ВД Стилос: ПЦ Фоліант, 2003. - 382 с
3. Філософія права / Под ред. В.С. Нерсисянца. - М.: НОРМА, 2000. - 256 с.
4. Філософія права: Хрестоматія / Под ред. Н.И. Панова. - К.: ИД Ин- Юре, 2002. - 382 с.
5. Шкода В.В. Вступ до правової філософії. - Х.: Фоліо, 1997. - 223 с.
6. Циппеліус Р. Філософія права: Підручник. - К.: Тандем, 2000. - 300 с.
7. Філософія права : навч. посіб. / [О. Г. Данильян, Л. Д. Байрачна, С. І. Максимов та ін.] ; за заг. ред. О. Г. Данильяна. - Харків : Право, 2009. - 208 с.

Коломоєць К.Ю.

Студент групи ЮЗ - 442

Науковий керівник:

Поліщук М.Г.

кандидат юридичних наук

*(Дніпропетровський державний
університет внутрішніх справ)*

ДЕЯКІ ПИТАННЯ ЩОДО ПРАВОВОГО РЕГУЛЮВАННЯ ВИРОБНИЦТВА ПРОДУКЦІЇ ТВАРИННИЦТВА В УКРАЇНІ

Тваринництво є провідною галуззю сільського господарства щодо утримання та розведення в умовах промислового вирощування сільськогосподарських тварин для отримання продуктів харчування (консерви м'ясні, м'ясо-рослинні та рибні, сири, молоко та молочні продукти, продукти дитячого харчування, маргарин, жири, ковбасні вироби та ін.) і сировини тваринного походження для переробної промисловості. Включає в себе скотарство, свинарство, вівчарство, козівництво, конярство, рибництво, бджільництво, звірівництво, кролівництво, птахівництво тощо.

За рахунок галузі тваринництва значною мірою розв'язуються питання матеріально-технічного забезпечення сільськогосподарських товаро-виробників, проводиться комплекс сільськогосподарських робіт, здійснюється оплата праці та паїв членів і працівників сільськогосподарських підприємств. Так, забезпечення ефективності здійснення сільськогосподарської діяльності

в цій галузі, зокрема племінної справи, що включає в себе систему зоотехнічних, селекційних та організаційно-господарських заходів, спрямованих на поліпшення племінних і продуктивних якостей тварин, вагоме значення відіграє належне правове регулювання.

Правове регулювання відносини щодо виробництва продукції тваринництва забезпечуються законами та підзаконними нормативно-правовими актами, а саме: законами України «Про ветеринарну медицину» від 25 червня 1992 року, «Про племінну справу у тваринництві» від 15 грудня 1993 року, «Про основні принципи та вимоги до безпечності та якості харчових продуктів» від 23 грудня 1997 року, «Про бджільництво» від 22 лютого 2000 року, «Про молоко та молочні продукти» від 24 червня 2004 року, «Про ідентифікацію та реєстрацію тварин» від 4 червня 2009 року, «Про рибне господарство, промислове і рибальство та охорону водних біоресурсів» від 8 липня 2011 року та ін. Наказами Міністерства аграрної політики та продовольства України: «Про затвердження порядку використання тварин у сільському господарстві» від 25 жовтня 2012 року та «Про затвердження заходів щодо розвитку м'ясного та молочного тваринництва» від 24 березня 2006 року. Ці нормативно-правові акти передбачають здійснення певних програмних заходів щодо підвищення рівня споживання тваринницької продукції та збалансованості попиту і пропозицій на внутрішньому ринку через формування інфраструктури надання сервісних послуг на селі з виробництва та реалізації тваринницької продукції.

Не менш вагомим є розробка програм щодо здійснення низки заходів організаційно-правового характеру з розвитку тваринництва. Це, наприклад, Постанова Кабінету Міністрів України «Про затвердження заходів щодо активізації роботи з розвитку тваринництва» від 20 серпня 2008 року, що забезпечує пріоритетне виділення земельних ділянок для будівництва і організації належного функціонування тваринницьких та птахівничих комплексів і ферм, комбикормових заводів, а також інфраструктури об'єктів аграрного ринку та оптимізацію процедури погодження проектної документації і видачі дозволів на будівництво об'єктів сільськогосподарського призначення та об'єктів зазначеної інфраструктури. Тобто, нормативно-правове закріплення стратегічних пріоритетів, визначених завдань, що передбачають державну підтримку, розвиток науково-технічного прогресу та селекційно-племінної роботи в галузі тваринництва, створює сприятливі умови для стабілізації і розвитку всіх галузей тваринництва в сільськогосподарських підприємствах усіх форм власності. [4, с.150].

Важливого значення мають заходи щодо розвитку селекції у тваринництві, які здійснюються на основі загальнодержавних програми, спрямованих на підвищення якості та продуктивності продукції тваринництва за рахунок сталого розвитку селекції й племінної справи, в процесі адаптації законодавства України у сфері племінної справи у тваринництві до вимог законодавства Європейського Союзу. Вищезазначені нормативно-правові акти, що скла-

дають систему взаємопов'язаних заходів, тільки через дієвий правовий механізм їх реалізації забезпечать найбільш раціональне здійснення сільськогосподарської діяльності у сфері тваринництва, зокрема племінної справи. [4, с. 75].

Загалом Україна має значний потенціал не тільки у розведенні тварин, а й у виробництві продукції тваринництва. За даними державної служби статистики України виробництво продукції тваринного походження зросло, але разом з тим, імпорт такої продукції майже вдвічі перевищує експорт. [3, с. 68].

Отже, належне правове регулювання виробництва продукції тваринництва в Україні, що відповідатиме сучасним тенденціям соціально-економічного розвитку суспільства, сприятиме підвищенню економічної ефективності та конкурентоспроможності галузі, формуванню власного експортного потенціалу при збереженні генофонду вітчизняних порід шляхом впровадження у виробництво науково-технічних досягнень з питань генетики, селекції і відтворення тварин. [2, с. 55].

Роблячи висновок, сміливо можна стверджувати, що законодавча база сільського господарства є недосконалою і потребує значних змін. З огляду на критичну ситуацію, яка склалася в галузі тваринництва, державі необхідно вжити всі необхідні заходи для того, щоб зменшити збитковість галузі, забезпечити продуктами харчування власного споживача, захистити внутрішній ринок, виробляти конкурентоздатну продукцію. Для цього державі необхідно прийняти ряд нормативних документів. Не менш важливими є, також, жорсткіший контроль за дотриманням аграрного законодавства та усунення неузгоджено.

1. Конституція України//ВВР. України- 1996. №30.

2. Аграрне право України: підручник / В. М. Єрмоленко, О. В. Гафурова, М. В. Трещенюк [та ін.]; за аг. Ред.. В. М. Єрмоленко. – К.: Юрінком Інтер, 2010. – 608 с.

3. Панченко В. В. Деякі питання щодо правового регулювання виробництва продукції тваринництва в Україні / Львів, 2015. – С. 56–78.

4. Панченко В. В.// Правові системи суспільства: сучасні проблеми та перспективи розвитку : матеріали міжнар. наук.-практ. конф., м. Львів, 17–18 листоп. 2017 р. – Львів, 2017. – С. 189–190.